

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 171 (XV) — Nr. 229

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRÂRI ȘI ALTE ACTE

Vineri, 4 aprilie 2003

SUMAR

Nr.	Pagina	Nr.	Pagina
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 363 din 12 decembrie 2002 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 253, 254, 262 și art. 273 alin. 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 97/2000 privind organizațiile cooperatiste de credit, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 200/2002	2-4	Memorandum de înțelegere între România și Comunitatea Europeană privind participarea României la Programul comunitar de promovare a resurselor energetice regenerabile în cadrul Comunității (ALTENER) (1998—2002) și la Programul comunitar de promovare a eficienței energetice (SAVE) (1998—2002).....	9-10
Decizia nr. 20 din 21 ianuarie 2003 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 24 alin. 1 lit. a), c), d), e) și f), ale art. 27 și ale art. 29—31 din anexa nr. 2 la Legea locuinței nr. 114/1996, republicată, cu modificările și completările ulterioare.....	4-6	ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
Decizia nr. 23 din 21 ianuarie 2003 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 2 alin. (1) lit. g) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 28/1999 privind obligația agenților economici de a utiliza aparate de marcat electronice fiscale, republicată	6-8	5.151/2002—40/2003. — Ordin al ministrului educației și cercetării și al ministrului agriculturii, alimentației și pădurilor privind aprobarea regulamentului de organizare și funcționare a fermei didactice din unitățile de învățământ preuniversitar.....	11-13
HOTĂRÂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI			
319. — Hotărâre privind aprobarea Memorandumului de înțelegere dintre România și Comunitatea Europeană privind participarea României la Programul comunitar de promovare a resurselor energetice regenerabile în cadrul Comunității (ALTENER) (1998—2002) și la Programul comunitar de promovare a eficienței energetice (SAVE) (1998—2002), semnat la București la 16 octombrie 2002 și la Bruxelles la 13 noiembrie 2002, și a plății contribuției financiare a României pentru participarea la aceste programe	8-9	76. — Ordin al ministrului dezvoltării și prognozei pentru modificarea anexei nr. 1 la anexa la Ordinul ministrului dezvoltării și prognozei nr. 292/2001 pentru aprobarea Procedurilor privind implementarea, monitorizarea și evaluarea unor programe de dezvoltare.....	14-15
		1.113. — Instrucțiuni ale secretarului de stat al Secretariatului de Stat pentru Problemele Revoluționarilor din Decembrie 1989 privind trimiterea în tabere de odihnă a copiilor persoanelor prevăzute de Legea nr. 42/1990 pentru cinstirea eroilor-martiri și acordarea unor drepturi urmașilor acestora, răniților, precum și luptătorilor pentru victoria Revoluției din decembrie 1989	15-16

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 363

din 12 decembrie 2002

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 253, 254, 262 și art. 273 alin. 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 97/2000 privind organizațiile cooperatiste de credit, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 200/2002

Nicolae Popa	— președinte
Costică Bulai	— judecător
Nicolae Cochinescu	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Șerban Viorel Stănoiu	— judecător
Lucian Stângu	— judecător
Ioan Vida	— judecător
Florentina Baltă	— procuror
Gabriela Dragomirescu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 253, 254, 262 și art. 273 alin. 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 97/2000 privind organizațiile cooperatiste de credit, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 200/2002, excepție ridicată de Cooperativa de Credit „Ardealul și Banatul” O.C. din Reșița în Dosarul nr. 2.846/2001 al Curții Supreme de Justiție — Secția de contencios administrativ.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției, întrucât apreciază că dispozițiile criticate nu sunt contrare prevederilor din Constituție invocate ca fiind încălcate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea nr. 2.603 din 19 septembrie 2002, pronunțată în Dosarul nr. 2.846/2001, **Curtea Supremă de Justiție — Secția de contencios administrativ a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 253, 254, 262 și 273 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 97/2000 privind organizațiile cooperatiste de credit, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 200/2002.** Excepția a fost ridicată de Cooperativa de Credit „Ardealul și Banatul” O.C. din Reșița într-o cauză având ca obiect recursul declarat de aceasta împotriva unei hotărâri a Consiliului de administrație al Băncii Naționale a României prin care a fost respinsă cererea de avizare prealabilă a reorganizării cooperativei.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se susțin următoarele: art. 254 lit. c) încalcă dispozițiile art. 15 alin. (2) și art. 78 din Constituție prin aceea că „introduce un element de conduită (o condiție) pentru trecut — nivelul

activului net înregistrat în bilanțul contabil întocmit anterior intrării în vigoare a ordonanței de urgență — aplicând în acest fel retroactiv Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 97/2000”; art. 253, 254, art. 273 alin. 2 și art. 262 contravin principiului constituțional al separației puterilor în stat, întrucât, potrivit acestor texte, Banca Națională a României este înzestrată cu putere de reglementare și cu putere de judecată; art. 262 încalcă art. 72 alin. (1) și (3) lit. k) și r) din Constituție, potrivit căruia regimul juridic al proprietății și moștenirii se reglementează prin lege organică; art. 26 încalcă „dreptul de dispoziție al proprietarului — element esențial al proprietății — proprietatea organizațiilor de credit este privată, fiind ocrotită de lege — art. 135 alin. (1) dispunând aplicarea de reguli care prin natura lor fac parte din regimul general al proprietății”.

Curtea Supremă de Justiție — Secția de contencios administrativ apreciază că excepția de neconstituționalitate ridicată este neîntemeiată.

Potrivit prevederilor art. 24 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Guvernul apreciază că excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 253, 254, 262 și 273 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 97/2000 este neîntemeiată. În acest sens, în esență, arată: art. 254 lit. c) nu este contrar art. 15 alin. (2) din Constituție, iar faptul că legea prevede condiții prealabile, anterioare datei intrării în vigoare, nu constituie o încălcare a principiului neretroactivității legii; prin dispozițiile art. 253, 254, 273 alin. 2 și 262 nu se încalcă principiul separației puterilor în stat, ci „Banca Națională a României exercită atribuțiile specifice, de supraveghere și autorizare, iar pentru asemenea activitate este îndreptățită să emită reglementări de urmărire și control, pentru eficiența propriei sale activități”; Legea nr. 200/2002 pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 97/2000 privind organizațiile cooperatiste de credit are caracter organic, astfel că se înlătură critica privind neconstituționalitatea art. 262 prin raportare la art. 72 alin. (1) și (3) lit. k) din Constituție.

Președintele Camerei Deputaților arată că excepția de neconstituționalitate ridicată este neîntemeiată. Astfel, în legătură cu susținerile referitoare la încălcarea prin art. 254 lit. c) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 97/2000, a principiului neretroactivității legii se consideră că autorul

excepției „confundă retroactivitatea legii cu o dispoziție a acesteia care se raportează la date existente, în vederea acordării unei autorizații pentru care se impune verificarea situației economice și financiare a agentului economic căruia i se aplică norma juridică. Opinia autorului excepției privind neconstituționalitatea art. 253, 254, 262 și a art. 273 alin. 2 este lipsită de relevanță juridică cât timp hotărârea Consiliului de administrație al Băncii Naționale a României poate fi atacată, conform art. 202 alin. 2 din ordonanță, la Curtea Supremă de Justiție. În sfârșit, în cauză nu sunt relevante nici prevederile constituționale ale art. 72 alin. (1) și (3) lit. k) și r) și, de altfel, Legea nr. 200/2002 pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 97/2000 privind organizațiile cooperatiste de credit a fost adoptată de cele două Camere ale Parlamentului cu respectarea art. 74 alin. (1) din Constituție.

Președintele Senatului nu a comunicat punctul său de vedere.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al președintelui Camerei Deputaților și cel al Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională constată că a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 144 lit. c) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (1), ale art. 2, 3, 12 și 23 din Legea nr. 47/1992, republicată, să soluționeze excepția de neconstituționalitate ridicată.

Obiectul excepției de neconstituționalitate, astfel cum a fost formulată, îl constituie prevederile art. 26, 253, 254, 262 și art. 273 alin. 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 97/2000 privind organizațiile cooperatiste de credit, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 200/2002, care prevăd:

— Art. 253: „În termen de cel mult 3 luni de la primirea cererii Banca Națională a României va aviza constituirea sau, după caz, reorganizarea ori va respinge cererea și va comunica în scris hotărârea sa împreună cu motivele care au stat la baza acesteia, în cazul respingerii cererii.”;

— Art. 254: „Cererea de avizare prealabilă a constituirii sau, după caz, a reorganizării rețelei va fi respinsă dacă:

a) documentația prezentată este incompletă sau nu este întocmită în conformitate cu dispozițiile prezentei ordonanțe de urgență ori cu reglementările date în aplicarea acesteia;

b) documentația prezentată este insuficientă pentru a determina dacă organizațiile cooperatiste de credit din rețea își vor desfășura activitatea în conformitate cu prezenta ordonanță de urgență;

c) una sau mai multe organizații ale cooperăției de credit existente au înregistrat un nivel negativ al activului net, potrivit bilanțului contabil prevăzut la art. 252 alin. 1 lit. d) liniuța a 5-a, cu excepția situației prevăzute la art. 146 alin. (3);

d) din evaluarea studiului de fezabilitate se consideră că respectiva rețea nu poate asigura realizarea obiectivelor

propuse sau că aceste obiective nu corespund condițiilor existente în raza teritorială de operare propusă;

e) nu sunt respectate prevederile prezentei ordonanțe de urgență sau reglementările date în aplicarea acesteia de către Banca Națională a României.”;

— Art. 262: „Organizațiile cooperăției de credit care nu au obținut autorizația de funcționare potrivit prezentei secțiuni sau au fost respinse în oricare dintre etapele procesului de autorizare se dizolvă prin efectul legii și vor intra imediat în lichidare, cu respectarea prevederilor Legii nr. 109/1996.”;

— Art. 273: „Se pedepsește cu închisoare de la o lună la un an și cu amendă cuprinsă între 20.000.000 lei și 50.000.000 lei orice conducător al unei organizații cooperatiste de credit care încalcă prevederile art. 188, care obstrucționează în orice mod exercitarea inspecțiilor sau care, în mod intenționat, comunică informații inexacte personalului care efectuează inspecția.

Cu pedeapsa prevăzută la alin. 1 se pedepsește și administratorul sau conducătorul care nu face demersurile necesare în vederea dizolvării și lichidării organizațiilor cooperăției de credit aflate în situația prevăzută la art. 262.”

În opinia autorului excepției de neconstituționalitate, dispozițiile de lege criticate sunt contrare art. 15, art. 72 alin. (1) și alin. (3) lit. k) și r), art. 78 și art. 135 alin. (1) din Constituție, care prevăd:

— Art. 15: „(1) Cetățenii beneficiază de drepturile și de libertățile consacrate prin Constituție și prin alte legi și au obligațiile prevăzute de acestea.

(2) Legea dispune numai pentru viitor, cu excepția legii penale mai favorabile.”

— Art. 72. alin. (1) și (3) lit. k) și r): „(1) Parlamentul adoptă legi constituționale, legi organice și legi ordinare. [...]

(3) Prin lege organică se reglementează: [...]

k) regimul juridic general al proprietății și al moștenirii; [...]

r) celelalte domenii pentru care, în Constituție, se prevede adoptarea de legi organice.”;

— Art. 78: „Legea se publică în Monitorul Oficial al României și intră în vigoare la data publicării sau la data prevăzută în textul ei.”;

— Art. 135 alin. (1): „Statul ocrotește proprietatea.”

Examinând excepția de neconstituționalitate ridicată, Curtea reține următoarele:

O primă critică de neconstituționalitate privește art. 254 lit. c) din ordonanță, care, în opinia autorului excepției, încalcă dispozițiile art. 15 alin. (2) și art. 78 din Constituție prin aceea că „introduce un element de conduită (o condiție) pentru trecut — nivelul activului net înregistrat în bilanțul contabil întocmit anterior intrării în vigoare a ordonanței de urgență — aplicând în acest fel retroactiv Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 97/2000”. Această critică este neîntemeiată. Deși textul de lege se raportează la elemente preexistente (nivelul activului net la 31 decembrie 1999), prin dispozițiile sale acesta nu reglementează cu privire la situații juridice anterioare intrării în vigoare a ordonanței, astfel că nu sunt încălcate prevederile din Constituție referitoare la neretroactivitatea legii civile.

Susținerile potrivit cărora art. 253, 254, art. 273 alin. (2) și art. 262 contravin principiului constituțional al separației puterilor în stat, întrucât, potrivit acestor texte, Banca

Națională a României este înzestrată cu putere de reglementare și cu putere de judecată, urmează, de asemenea, a fi respinse. Curtea reține că hotărârea prin care Banca Națională a României respinge cererea de avizare prealabilă a constituirii sau, după caz, a reorganizării organizației cooperativei de credit este un act emis în exercitarea atribuțiilor sale specifice de supraveghere și autorizare, supus controlului instanțelor judecătorești, ceea ce este în deplină concordanță cu principiul separației puterilor în stat.

Excepția de neconstituționalitate vizează art. 262 din Ordonanță și prin raportare la dispozițiile constituționale ale art. 72 alin. (1) și alin. (3) lit. k) și r), prin aceea că reglementează într-un domeniu rezervat legilor organice, precum

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 144 lit. c) și art. 145 alin. (2) din Constituție, al art. 13 alin. (1) lit. A.c), al art. 23 alin. (3) și al art. 25 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 253, 254, 262 și art. 273 alin. 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 97/2000 privind organizațiile cooperatiste de credit, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 200/2002, excepție ridicată de Cooperativa de Credit „Ardealul și Banatul” O.C. din Reșița în Dosarul nr. 2.846/2001 al Curții Supreme de Justiție — Secția de contencios administrativ.

Definitivă și obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 12 decembrie 2002.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **NICOLAE POPA**

Magistrat-asistent,
Gabriela Dragomirescu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 20

din 21 ianuarie 2003

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 24 alin. 1 lit. a), c), d), e) și f), ale art. 27 și ale art. 29—31 din anexa nr. 2 la Legea locuinței nr. 114/1996, republicată, cu modificările și completările ulterioare

Nicolae Popa	— președinte
Costică Bulai	— judecător
Nicolae Cochinescu	— judecător
Constantin Doldur	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Șerban Viorel Stănoiu	— judecător
Lucian Stângu	— judecător
Ioan Vida	— judecător
Florentina Baltă	— procuror
Maria Bratu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 24 alin. 1 lit. a), c), d), e) și f), ale art. 27 și ale art. 29—31 din anexa nr. 2 la Legea locuinței nr. 114/1996, republicată, cu modificările și completările ulterioare, excepție ridicată de Ion Ciochină în Dosarul nr. 6.586/2001 al Tribunalului București — Secția a IV-a civilă.

La apelul nominal sunt prezenți autorul excepției, precum și Elena Năstase, președinta Asociației de proprietari Bl. C.29, și Marian Tuzluc, administrator la aceeași asociație. Procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Autorul excepției solicită admiterea acesteia, susținând oral aceleași motive de neconstituționalitate pe care le-a invocat în fața instanței de judecată.

Celelalte părți prezente solicită respingerea excepției, arătând că motivul litigiului între asociația de proprietari și autorul excepției îl constituie neplata de către acesta din urmă a cotelor de întreținere.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției, ca neîntemeiată, arătând că textele legale criticate nu contravin prevederilor constituționale. Se arată că în imobilele cu mai multe apartamente conviețuirea impune coproprietatea forțată asupra spațiilor comune. De aceea și plata pentru serviciile aferente acestor spații se face centralizat, fiecare coproprietar fiind însă obligat să-și achite cota-parte din aceste servicii.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 20 februarie 2002, pronunțată în Dosarul nr. 6.586/2001, **Tribunalul București — Secția a IV-a civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 24 alin. 1 lit. a), c), d), e) și f), ale art. 27 și ale art. 29—31 din anexa nr. 2 la Legea locuinței nr. 114/1996, republicată, cu modificările și completările ulterioare**, excepție ridicată de Ion Ciocină.

În motivarea excepției de neconstituționalitate, autorul excepției consideră că dispozițiile criticate încalcă art. 37 alin. (1) privind dreptul de asociere, precum și art. 41 și 135 din Constituție — acesta din urmă ocrotind proprietatea privată.

Instanța de judecată apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Potrivit art. 24 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate. De asemenea, în conformitate cu dispozițiile art. 18¹ din Legea nr. 35/1997, cu modificările ulterioare, s-a solicitat punctul de vedere al Avocatului Poporului.

Guvernul arată că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Astfel cum remarcă Guvernul, „conviețuirea în imobile cu mai multe apartamente impune coproprietatea forțată asupra spațiilor comune, care trebuie administrate în interesul tuturor proprietarilor de apartamente care locuiesc în acel imobil. De asemenea, furnizarea majorității serviciilor către condominiul respectiv se face centralizat, cu facturarea acestor servicii în mod colectiv. Din aceste motive, este necesară o anumită formă de organizare a proprietarilor, de natură să asigure o mai bună administrare a drepturilor și obligațiilor comune proprietarilor care locuiesc în imobil“.

În ceea ce privește compatibilitatea textelor din Legea locuinței cu dispozițiile art. 41 și 135 din Constituție, Guvernul observă că nu se aduce, prin lege, nici o atingere dreptului de proprietate, întrucât legea reglementează dreptul asociației de proprietari de a intenta o acțiune în justiție împotriva persoanelor care nu au plătit contribuția la cheltuielile comune, în scopul recuperării creanțelor.

Avocatul Poporului arată, de asemenea, că textele criticate sunt constituționale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, precum și cel al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile părților prezente, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională este competentă, potrivit dispozițiilor art. 144 lit. c) din Constituție, precum și celor ale art. 1 alin. (1), ale art. 2, 3, 12 și 23 din Legea nr. 47/1992, republicată, să soluționeze excepția de neconstituționalitate ridicată.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 24 alin. 1 lit. a), c), d), e) și f), ale art. 27 și ale art. 29—31 din anexa nr. 2 la Legea locuinței nr. 114/1996, republicată, cu modificările și completările ulterioare, al căror conținut este următorul:

— Art. 24: „*Asociația de proprietari îndeplinește următoarele atribuții:*

a) *adoaptă și amendează bugetele de venituri și cheltuieli, precum și fondul de rulment; încasează cotele obișnuite și speciale pentru cheltuielile comune de la proprietarii de apartamente și de la proprietarii spațiilor cu altă destinație decât aceea de locuință;*

[...];

c) *acționează sau susține în justiție, în nume propriu sau în numele proprietarilor asociați, interesele legate de clădire;*

d) *încheie contracte și își asumă obligații în nume propriu sau în numele proprietarilor asociați, în interesele legate de clădire;*

e) *reglementează folosirea, întreținerea, repararea, înlocuirea și modificarea părților proprietății comune;*

f) *impune penalizări pentru întârzierea plății cotelor de întreținere;*“;

— Art. 27: „*Președintele asociației de proprietari reprezintă asociația în derularea contractelor și își asumă obligații în numele acesteia. El reprezintă asociația de proprietari împotriva unui terț, inclusiv în acțiunile inițiate de asociație împotriva unui proprietar sau chiriaș care nu și-a îndeplinit obligațiile față de asociație sau în procesele inițiate de un proprietar care contestă o hotărâre a asociației de proprietari.*“;

— Art. 29: „*Toți proprietarii de apartamente trebuie să plătească în avans cota ce le revine din bugetul pentru cheltuielile comune.*

Plata se va face conform hotărârii luate în adunarea generală.“;

— Art. 30: „*Cu aprobarea dată prin votul a două treimi din numărul membrilor asociației de proprietari, poate fi percepută o sumă specială, în afara cheltuielilor comune prevăzute în buget, destinată achitării cheltuielilor comune neprevăzute, dar necesare. Astfel de sume se vor plăti la termenele stabilite de adunarea generală a asociației de proprietari.*“;

— Art. 31: „*Asociația de proprietari poate impune o penalizare pentru neplata cheltuielilor comune, inclusiv a celor neprevăzute, și a altor cheltuieli restante, oricărui proprietar care se va face vinovat de neplata acestora, timp de mai mult de 30 de zile de la termenul stabilit.*

Asociația de proprietari are dreptul de a acționa în justiție pe orice proprietar care se face vinovat de neplata cheltuielilor comune, inclusiv a celor neprevăzute, timp de mai mult de 90 de zile de la termenul stabilit.

Acțiunea este scutită de taxă de timbru.

Sentința dată în favoarea asociației de proprietari, pentru sumele datorate de oricare proprietar, poate fi pusă în aplicare prin orice modalitate permisă de Codul de procedură civilă, pentru acoperirea datorilor.“

I. Analizând dispozițiile legale criticate, Curtea constată că motivul de neconstituționalitate invocat, în sensul că ar fi încălcate prevederile constituționale ale art. 37 alin. (1) privind dreptul la libera asociere, nu poate fi reținut. Sub acest aspect, prin Decizia nr. 168 din 28 octombrie 1999, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 85 din 24 februarie 2000, Curtea a statuat că în anumite situații legiuitorul poate institui forme speciale de asociere ce urmăresc salvagardarea unor interese de ordin general și care, în perspectiva scopurilor pe care le urmăresc, nu reprezintă, în realitate, modalități înscrise în conceptul de liberă asociere, astfel cum acesta este conturat prin prevederile art. 37 din Constituție și, respectiv, prin cele ale art. 11 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Astfel, Curtea constată că asociația de proprietari se află într-o asemenea situație juridică. Într-adevăr, această categorie de asociații a fost creată prin lege în vederea

realizării unui scop de interes general, și anume administrarea în bune condiții a clădirilor cu mai multe apartamente, luându-se în seamă totodată și interesele locatarilor legate de realizarea unei bune conviețuiri, inclusiv pentru stabilirea costurilor și a cheltuielilor comune, a repartizării lor pe fiecare locatar, a reparațiilor și amenajărilor necesare etc. Rezolvarea problemelor pe care le implică locuirea și administrarea unui imobil cu mai mulți locatari impune, în consecință, o asociere fără de care drepturile și interesele legitime ale celor ce locuiesc în imobilul respectiv ar putea fi afectate prin apariția unor neînțelegeri sau litigii.

II. În ceea ce privește susținerea autorului excepției de neconstituționalitate, potrivit căreia dispozițiile legale criticate ar fi contrare prevederilor art. 41 din Constituție, Curtea constată că acestea, reglementând modalitatea de exercitare a dreptului de proprietate asupra părților din clădirile destinate folosirii în comun de către toți proprietarii, sunt exact în sensul art. 41 din Legea fundamentală. Obligarea datornicului de a plăti creditorului contravaloarea unor bunuri și servicii de care a beneficiat nu poate fi nicidecum privită ca o violare a proprietății.

În sistemul dreptului civil român, administrarea bunurilor aflate în coproprietate se realizează cu acordul tuturor

coproprietarilor, legea cerând unanimitate. Este motivul pentru care orice coproprietar poate cere, în orice moment, ieșirea din indiviziune. Numai că, în ipoteza părților comune din clădirile cu etaje și apartamente, ieșirea din indiviziune nu este posibilă, coproprietatea fiind perpetuă.

În aceste condiții, Curtea constată că nu pot fi primite afirmațiile autorului excepției în sensul că „rămâne la dispoziția proprietarului felul în care își administrează proprietatea indiviză“, tocmai pentru că „proprietarul“ nu este singurul stăpân al părților indivize, de care nu are cum să dispună numai el, fără a încălca drepturile celorlalți.

Și, în sfârșit, cu privire la criticile de neconstituționalitate bazate pe argumente cu o coloratură politică, de felul „proprietarul să se simtă... ca în perioada comunistă...“ etc., fără a se indica prevederile constituționale cărora le-ar contraveni prevederile legale atacate, Curtea constată că acestea, de asemenea, nu pot fi primite, deoarece Curtea nu se poate substitui autorului excepției în ceea ce privește invocarea unui motiv de neconstituționalitate, întrucât astfel ar exercita din oficiu controlul de constituționalitate, ceea ce este inadmisibil.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 144 lit. c) și al art. 145 alin. (2) din Constituție, precum și al art. 13 alin. (1) lit. A.c), al art. 23 alin. (3) și al art. 25 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 24 alin. 1 lit. a), c), d), e) și f), ale art. 27 și ale art. 29—31 din anexa nr. 2 la Legea locuinței nr. 114/1996, republicată, cu modificările și completările ulterioare, excepție ridicată de Ion Ciochină în Dosarul nr. 6.586/2001 al Tribunalului București — Secția a IV-a civilă.

Definitivă și obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 21 ianuarie 2003.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **NICOLAE POPA**

Magistrat-asistent,
Maria Bratu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 23

din 21 ianuarie 2003

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 2 alin. (1) lit. g) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 28/1999 privind obligația agenților economici de a utiliza aparate de marcat electronice fiscale, republicată

Nicolae Popa — președinte
Costică Bulai — judecător
Nicolae Cochinescu — judecător
Constantin Doldur — judecător
Kozsokár Gábor — judecător
Petre Ninosu — judecător
Șerban Viorel Stănoiu — judecător
Lucian Stângu — judecător
Ioan Vida — judecător
Aurelia Popa — procuror
Gabriela Dragomirescu — magistrat-asistent

nr. 64/2002 pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 28/1999 privind obligația agenților economici de a utiliza aparate de marcat electronice fiscale, excepție ridicată de Societatea Comercială „Casa de Schimb Valutar I.D.M. Exchange“ — S.R.L. din București în Dosarul nr. 5.725/2002 al Judecătoria Satu Mare.

Dezbaterile au avut loc în ședința publică din 14 ianuarie 2003 și au fost consemnate în încheierea de la acea dată, când Curtea, având în vedere solicitarea autorului excepției privind amânarea pronunțării pentru a depune note scrise, a amânat pronunțarea la 21 ianuarie 2003.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 2 alin. (1) lit. h) din Legea

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 26 septembrie 2002, pronunțată în Dosarul nr. 5.725/2002, **Judecătoria Satu Mare a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a art. 2 alin. (1) lit. h) din Legea nr. 64/2002 pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 28/1999 privind obligația agenților economici de a utiliza aparate de marcat electronice fiscale.** Excepția a fost ridicată de Societatea Comercială „Casa de Schimb Valutar IDM Exchange” — S.R.L. din București într-o cauză având ca obiect plângerea formulată de aceasta împotriva procesului-verbal de constatare și sancționare a contravențiilor, încheiat în temeiul art. 10 alin. (1) lit. b) din ordonanța criticată.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține că prevederile criticate contravin art. 41 alin. (2) și art. 134 alin. (2) lit. a) din Constituție. Astfel, se consideră că încălcarea prevederilor constituționale ale art. 41 alin. (2) constă într-o „discriminare sau un tratament preferențial în favoarea societăților care desfășoară activități financiar-bancare, care dețin case de schimb valutar, în detrimentul societăților persoane juridice autorizate, care dețin la rândul lor case de schimb valutar”, deoarece casele de schimb valutar ce aparțin băncilor nu au obligații deduse din Legea nr. 64/2002, pe când celelalte instituții sunt nevoite să își diminueze patrimoniile prin cheltuieli determinate de achiziționarea și întreținerea aparatelor de marcat. În ceea ce privește invocarea încălcării art. 134 alin. (2) lit. a) din Constituție, se arată că textul apreciat ca fiind neconstituțional constituie o limitare a libertății comerțului și o imixtiune a statului în afacerile private.

Judecătoria Satu Mare apreciază că „prevederile art. 2 alin. (1) lit. h) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 28/1999, introduse prin art. 1 pct. 4 din Legea nr. 64/2002 sunt constituționale”.

Potrivit prevederilor art. 24 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Guvernul apreciază că excepția de neconstituționalitate ridicată este neîntemeiată. În acest sens, arată că, în realitate, excepția vizează neconstituționalitatea art. 2 alin. (1) lit. g) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 28/1999, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 381 din 5 iunie 2002. Cu privire la acest text de lege, Guvernul consideră că excepția de neconstituționalitate „nu poate fi acceptată, atât sub aspectul lipsei incidenței dispozițiilor constituționale citate asupra cauzei, cât și datorită faptului că statul, acționând în interes public, este legitimat să ia orice măsuri legale de protejare a acestuia”. Arată, de asemenea, că aceste dispoziții nu aduc atingere nici principiului egalității în drepturi consacrat de art. 16 alin. (1) din Constituție, întrucât acest principiu „se referă la egalitatea în drepturi în raport cu prevederile legii, iar nu la faptul că toți ar beneficia de aceleași drepturi”.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului și dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 144 lit. c) din Constituție și ale art. 1 alin. (1), ale art. 2, 3, 12 și 23 din Legea nr. 47/1992, republicată, să soluționeze excepția de neconstituționalitate ridicată.

Obiectul excepției de neconstituționalitate, astfel cum a fost ridicată de autorul acesteia, îl constituie prevederile „art. 2 alin. (1) lit. h) din Legea nr. 64/2002 pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 28/1999 privind obligația agenților economici de a utiliza aparate de marcat electronice fiscale”. În realitate, textul de lege criticat, introdus prin art. 1 pct. 4 din Legea nr. 64/2002 pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 28/1999 privind obligația agenților economici de a utiliza aparate de marcat electronice fiscale, a devenit art. 2 alin. (1) lit. g) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 28/1999, ca urmare a republicării ei în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 381 din 5 iunie 2002. În consecință, Curtea urmează să se pronunțe cu privire la constituționalitatea acestor din urmă dispoziții, care prevăd: „*Se exceptează de la prevederile art. 1 alin. (1): [...]*”

g) activitățile de asigurări, precum și activitățile financiare și bancare, cu excepția caselor de schimb valutar aparținând persoanelor juridice autorizate;”

În opinia autorului excepției de neconstituționalitate, dispozițiile de lege criticate sunt contrare art. 41 alin. (2) și art. 134 alin. (2) lit. a) din Constituție, care prevăd:

— Art. 41 alin. (2): „*Proprietatea privată este ocrotită în mod egal de lege, indiferent de titular. Cetățenii străini și apatrizii nu pot dobândi dreptul de proprietate asupra terenurilor.*”;

— Art. 134 alin. (2) lit. a): „*Statul trebuie să asigure:*

a) libertatea comerțului, protecția concurenței loiale, crearea cadrului favorabil pentru valorificarea tuturor factorilor de producție;”

Examinând excepția de neconstituționalitate ridicată, Curtea reține următoarele:

Art. 2 alin. (1) lit. g) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 28/1999 privind obligația agenților economici de a utiliza aparate de marcat electronice fiscale stabilește că agenții economici care efectuează livrări de bunuri sau prestări de servicii direct către populație, inclusiv casele de schimb valutar, sunt obligați să utilizeze aparate de marcat electronice fiscale. Autorul excepției consideră că această dispoziție din lege privitoare la casele de schimb valutar și, mai exact, așa cum se susține în notele scrise depuse la dosar, prevederile Normelor privind efectuarea operațiunilor de schimb valutar cu numerar și substitute de numerar pentru persoane fizice pe teritoriul României — N.R.V. 2, cuprinse în Regulamentul nr. 3/1997 privind efectuarea operațiunilor valutare, emis de Banca Națională a României, prevederi potrivit cărora punctele de schimb valutar ale băncilor, înființate în alte spații decât cele în care își au sediile băncile, sunt exceptate de la utilizarea aparatelor de marcat electronice fiscale, sunt discriminatorii și contrare dispozițiilor art. 41 alin. (2) din Constituție. Aceasta deoarece se instituie un tratament preferențial în favoarea societăților care desfășoară activități financiare și bancare, care dețin case de schimb valutar, precum și în favoarea altor persoane juridice autorizate care dețin asemenea case de schimb valutar.

Curtea constată că această critică nu poate fi primită, întrucât din redactarea textului de lege vizat de excepția de neconstituționalitate nu rezultă exceptarea caselor de schimb valutar ale băncilor, înființate în afara sediului acestora, de la obligația de a utiliza case de marcat electronice fiscale. Casele de schimb valutar ale băncilor sunt supuse aceluiași tratament juridic ca și casele de schimb valutar

ale altor persoane juridice, ceea ce elimină orice posibilitate de discriminare, după cum ele aparțin societăților care desfășoară activități financiare și bancare sau nu, deci în funcție de titular. Reglementarea unei asemenea excepții prin prevederile Normelor privind efectuarea operațiunilor de schimb valutar cu numerar și substitute de numerar pentru persoane fizice pe teritoriul României — N.R.V.2, cuprinse în Regulamentul nr. 3/1997 al Băncii Naționale a României, nu poate face obiectul controlului de constituționalitate, întrucât, conform art. 144 lit. c) din Constituție, coroborat cu art. 23 alin. (1) din Legea nr. 47/1992 privind

organizarea și funcționarea Curții Constituționale, republicată, aceasta „*decide asupra excepțiilor ridicate în fața instanțelor judecătorești privind neconstituționalitatea unei legi sau ordonanțe ori a unei dispoziții dintr-o lege sau dintr-o ordonanță în vigoare, de care depinde soluționarea cauzei*”.

Curtea constată, de asemenea, că dispozițiile art. 2 alin. (1) lit. g) din ordonanță nu contravin nici prevederilor art. 134 alin. (2) lit. a) din Constituție, ci, dimpotrivă, dau expresie exigențelor constituționale privind obligația statului de a asigura libertatea comerțului și protecția concurenței loiale.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 144 lit. c) și al art. 145 alin. (2) din Constituție, precum și al art. 13 alin. (1) lit. A.c), al art. 23 alin. (3) și al art. 25 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 2 alin. (1) lit. g) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 28/1999 privind obligația agenților economici de a utiliza aparate de marcat electronice fiscale, republicată, excepție ridicată de Societatea Comercială „Casa de Schimb Valutar I.D.M. Exchange” — S.R.L. din București în Dosarul nr. 5.725/2002 al Judecătorei Satu Mare.

Definitivă și obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 21 ianuarie 2003.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **NICOLAE POPA**

Magistrat-asistent,
Gabriela Dragomirescu

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind aprobarea Memorandumului de înțelegere dintre România și Comunitatea Europeană privind participarea României la Programul comunitar de promovare a resurselor energetice regenerabile în cadrul Comunității (ALTENER) (1998—2002) și la Programul comunitar de promovare a eficienței energetice (SAVE) (1998—2002), semnat la București la 16 octombrie 2002 și la Bruxelles la 13 noiembrie 2002, și a plății contribuției financiare a României pentru participarea la aceste programe

În temeiul art. 107 din Constituție și al art. 5 alin. 1 din Legea nr. 4/1991 privind încheierea și ratificarea tratatelor, cu completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă Memorandumul de înțelegere dintre România și Comunitatea Europeană privind participarea României la Programul comunitar de promovare a resurselor energetice regenerabile în cadrul Comunității

(ALTENER) (1998—2002) și la Programul comunitar de promovare a eficienței energetice (SAVE) (1998—2002), semnat la București la 16 octombrie 2002 și la Bruxelles la 13 noiembrie 2002.

Art. 2. — Se aprobă plata contribuției financiare a României de la bugetul de stat, pe anii 2001 și 2002, la bugetul Uniunii Europene, în limita echivalentului în lei al sumei de 120.092 euro, în vederea participării la programele de acțiune comunitară prevăzute la art. 1, după cum urmează:

SAVE	2x21.917 = 43.834 euro
ALTENER	76.258 euro
	120.092 euro

Art. 3. — Suma prevăzută la art. 2 se suportă din creditele bugetare aprobate Ministerului Industriei și Resurselor prin bugetul de stat pe anul 2003.

PRIM-MINISTRU
ADRIAN NĂSTASE

Contrasemnează:

Ministrul industriei și resurselor,
Dan Ioan Popescu

Ministrul finanțelor publice,
Mihai Nicolae Tănăsescu

București, 20 martie 2003.
Nr. 319.

MEMORANDUM DE ÎNȚELEGERE
între România și Comunitatea Europeană privind participarea României la Programul comunitar de promovare a resurselor energetice regenerabile în cadrul Comunității (ALTENER) (1998—2002) și la Programul comunitar de promovare a eficienței energetice (SAVE) (1998—2002)*

Comisia Europeană, denumită în cele ce urmează *Comisia*, în numele Comunității Europene, pe de o parte, și Guvernul României, denumit în cele ce urmează *România*, pe de altă parte, întrucât:

1. Programul multianual de promovare a resurselor energetice regenerabile în cadrul Comunității (ALTENER) (1998—2002) a fost stabilit prin Decizia Parlamentului European și a Consiliului nr. 646/2000/EC din 28 februarie 2000;
2. Programul multianual de promovare a eficienței energetice (SAVE) (1998—2002) a fost stabilit prin Decizia Parlamentului European și a Consiliului nr. 647/2000/EC din 28 februarie 2000;
3. Decizia Consiliului de Asociere România—Uniunea Europeană nr. 1/2002 din 19 februarie 2002 stabilește principiile generale de participare a României la programele comunitare și permite Comisiei și autorităților competente din România să determine termenii și condițiile specifice, inclusiv contribuția financiară aferentă participării la fiecare program, au convenit următoarele:

ARTICOLUL 1

Programe

România va participa la Programul multianual de promovare a resurselor energetice regenerabile în cadrul Comunității (ALTENER) (1998—2002) și la Programul multianual de promovare a eficienței energetice (SAVE) (1998—2002) (denumite *Programe*) în concordanță cu condițiile prevăzute în Decizia Consiliului de Asociere România—Uniunea Europeană nr. 1/2002 din 19 februarie 2002, cu privire la condițiile și termenii generali de participare a României la programele comunitare și în conformitate cu termenii și condițiile prevăzute în anexele nr. I și II la prezentul memorandum de înțelegere.

ARTICOLUL 2

Dispoziții finale

Prezentul memorandum de înțelegere se va aplica pe toată durata programelor, începând cu data de 1 ianuarie

Semnat la București la 16 octombrie 2002.

Pentru Guvernul României,
Dan Ioan Popescu,
ministrul industriei și resurselor

2002 în ceea ce privește programul comunitar ALTENER și începând cu data de 1 ianuarie 2001 în ceea ce privește programul comunitar SAVE. Totuși, în cazul în care Comunitatea Europeană hotărăște prelungirea duratei programelor fără modificări substanțiale în cadrul acestora, prevederile prezentului memorandum de înțelegere se vor extinde automat în mod corespunzător dacă nici una dintre părți nu îl denunță.

Anexele nr. I și II fac parte integrantă din prezentul memorandum de înțelegere.

Prezentul memorandum de înțelegere poate fi modificat numai în scris prin consimțământul părților.

Prezentul memorandum de înțelegere intră în vigoare începând cu data de 1 ianuarie 2001.

Semnat la Bruxelles la 13 noiembrie 2002.

Pentru Comisie, în numele Comunității Europene,
Loyola De Palacio,
vicepreședinte, membru al Comisiei
pentru transporturi și energie

*) Traducere.

TERMENII ȘI CONDIȚIILE DE PARTICIPARE ÎN CADRUL PROGRAMELOR

1. România va participa la activitățile Programului comunitar de promovare a resurselor energetice regenerabile în cadrul Comunității (ALTENER) (1998—2002) în conformitate cu obiectivele, criteriile, procedurile și termenele limită, așa cum sunt prevăzute în Decizia Parlamentului European și a Consiliului nr. 646/2000/EC din 28 februarie 2000.

2. România va participa la activitățile Programului comunitar de promovare a eficienței energetice (SAVE) (1998—2002) în conformitate cu obiectivele, criteriile, procedurile și termenele limită, așa cum sunt prevăzute în Decizia Parlamentului European și a Consiliului nr. 647/2000/EC din 28 februarie 2000.

3. Termenii și condițiile aplicabile propunerilor, evaluării și selectării cererilor depuse de instituțiile, organizațiile sau persoanele fizice eligibile din România vor fi aceleași cu cele aplicate la instituțiile, organizațiile sau persoanele fizice eligibile din statele membre ale Uniunii Europene.

4. Pentru participarea la programe România va plăti anual o contribuție financiară la bugetul general al Uniunii Europene conform modalităților prevăzute în anexa nr. II.

5. Contribuția financiară a României pentru participarea și implementarea programelor va fi adăugată la sumele anuale alocate de bugetul general al Uniunii Europene pentru îndeplinirea angajamentelor legate de obligațiile financiare rezultate din aplicarea diferitelor măsuri privind execuția, managementul și funcționarea programelor. O parte a acestei contribuții poate fi finanțată în cadrul ajutorului extern acordat de Comunitate, la solicitarea României.

6. Una dintre limbile oficiale ale Comunității va fi folosită în procedurile referitoare la cereri, contracte și rapoarte, precum și pentru alte aspecte administrative ale programelor.

7. Fără a se încălca responsabilitățile Comisiei și ale Curții Auditorilor ale Comunităților Europene referitoare la monitorizarea și evaluarea programelor, participarea României la programe va fi monitorizată permanent pe bază de parteneriat între Comisie și România. România va prezenta Comisiei rapoarte relevante și va participa la alte activități specifice organizate de către Comunitate în contextul acestor programe.

REGULILE

aplicabile contribuției financiare a României la Programul multianual de promovare a resurselor energetice regenerabile (ALTENER) (1998—2002) și la Programul multianual de promovare a eficienței energetice (SAVE) (1998—2002)

1. Contribuția financiară ce urmează a fi plătită de România bugetului general al Uniunii Europene pentru participarea la aceste programe va fi următoarea:

- Programul comunitar ALTENER
— 643.341 euro pentru anul 2002
- Programul comunitar SAVE
— 322.152 euro pentru anul 2001
— 322.152 euro pentru anul 2002

2. Contribuția României va acoperi cheltuielile legate de pregătirea, evaluarea fezabilității, elaborarea și execuția proiectelor de interes comun, precum și cele legate de elaborarea și implementarea de măsuri orizontale, așa cum se prevede în programe.

3. Cheltuielile de diurnă și transport ocazionate de deplasarea și de activitatea reprezentanților și experților din România în vederea participării ca observatori la lucrările comitetului menționat în art. 5 din Decizia Parlamentului European și a Consiliului nr. 646/2000/EC din 28 februarie 2000 și în art. 6 din Decizia Parlamentului European și a Consiliului nr. 647/2000/EC din 28 februarie 2000 sau la alte întâlniri referitoare la implementarea programelor vor fi rambursate de Comisie pe aceeași bază și în concordanță cu aceleași proceduri în vigoare, aplicabile reprezentanților statelor membre ale Uniunii Europene.

4. Regulamentul financiar aplicabil bugetului general al Uniunii Europene se va aplica și managementului contribuției României.

5. După intrarea în vigoare a prezentului memorandum de înțelegere și ulterior, la începutul fiecărui an financiar, Comisia va trimite României o cerere de plată corespunzând contribuției sale la costurile acoperite prin acest memorandum de înțelegere.

6. Această contribuție va fi plătită în euro într-un cont bancar în euro al Comisiei.

7. România va plăti contribuția sa la costurile anuale, în concordanță cu cererea de plată, cel mai târziu în termen de 3 luni de la data cererii. Orice întârziere a plății contribuției va duce la plata unei dobânzi penalizatoare de către România, calculată la suma rămasă de plată după data scadenței. Rata dobânzii va fi rata aplicată de Banca Centrală Europeană principalelor operațiuni de refinanțare în euro la data scadenței, majorată cu 1,5 puncte procentuale. În cazul întârzierii plății contribuției de către România, Comisia poate, de asemenea, suspenda plățile către beneficiarii români. În cazul în care întârzierea efectuării plății poate periclita în mod semnificativ implementarea și managementul programelor, Comisia poate suspenda participarea României la programe în anul respectiv.

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL EDUCAȚIEI ȘI CERCETĂRII
Nr. 5.151 din 13 decembrie 2002

MINISTERUL AGRICULTURII, ALIMENTAȚIEI ȘI PĂDURILOR
Nr. 40 din 22 ianuarie 2003

ORDIN

privind aprobarea regulamentului de organizare și funcționare a fermei didactice din unitățile de învățământ preuniversitar

Având în vedere prevederile art. 5 alin. (3) din Protocolul privind parteneriatul în organizarea și desfășurarea procesului de învățământ preuniversitar și a formării continue a adulților, încheiat între Ministerul Educației și Cercetării și Ministerul Agriculturii, Alimentației și Pădurilor,

având în vedere prevederile Legii învățământului nr. 84/1995, republicată, cu modificările și completările ulterioare, ale Legii nr. 268/2001 privind privatizarea societăților comerciale ce dețin în administrare terenuri proprietate publică și privată a statului cu destinație agricolă și înființarea Agenției Domeniilor Statului, cu modificările și completările ulterioare și ale Legii nr. 1/2000 pentru reconstituirea dreptului de proprietate asupra terenurilor agricole și celor forestiere, solicitate potrivit prevederilor Legii fondului funciar nr. 18/1991 și ale Legii nr. 169/1997, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul Hotărârii Guvernului nr. 23/2001 privind organizarea și funcționarea Ministerului Educației și Cercetării, cu modificările și completările ulterioare, și al Hotărârii Guvernului nr. 362/2002 privind organizarea și funcționarea Ministerului Agriculturii, Alimentației și Pădurilor, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul educației și cercetării și ministrul agriculturii, alimentației și pădurilor emit prezentul ordin.

Art. 1. — Se aprobă regulamentul de organizare și funcționare a fermei didactice din unitățile de învățământ preuniversitar, prevăzut în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Art. 3. — Direcția generală pentru învățământ preuniversitar din cadrul Ministerului Educației și Cercetării, inspectoratele școlare, unitățile de învățământ preuniversitar, Serviciul de cercetare, învățământ și consultanță din cadrul Ministerului Agriculturii, Alimentației și Pădurilor asigură aplicarea prezentului ordin.

Ministrul educației și cercetării,
Ecaterina Andronescu

p. Ministrul agriculturii, alimentației și pădurilor,
Petre Daea,
secretar de stat

ANEXĂ

REGULAMENTUL de organizare și funcționare a fermei didactice din unitățile de învățământ preuniversitar

CAPITOLUL I Dispoziții generale

Art. 1. — (1) *Ferma didactică* este o structură a unităților de învățământ, fără personalitate juridică, fiind organizată în scopul principal al derulării procesului didactic prin exploatarea și valorificarea lotului didactic experimental, a altor terenuri aflate în proprietate, administrare, folosință sau dobândite prin donații, concesiuni sau în orice alte modalități prevăzute de lege.

(2) *Lotul didactic experimental* este suprafața de teren destinată desfășurării unor activități specifice de învățământ de către unitățile de învățământ primar și gimnazial din mediul rural și periurban, precum și de către liceele cu profil agricol, agromontan și silvic. Pot constitui loturi didactice experimentale și suprafețele de luciu de apă — lacuri, instalații piscicole.

(3) Loturile didactice experimentale pot face parte din ferma didactică.

Art. 2. — Activitatea în ferma didactică se desfășoară în scopul derulării procesului de învățământ, în vederea

însușirii de către elevi a competențelor specifice calificărilor din domeniul agricol, agromontan, silvic și economic.

Art. 3. — Unitățile de învățământ de profil agricol, agromontan și silvic care nu au în proprietate sau în folosință terenuri agricole pot solicita primirea în folosință sau concesiunea, pentru constituirea fermei didactice și a loturilor didactice experimentale, o suprafață din terenurile aflate în domeniul public al statului sau al unităților administrativ-teritoriale, în conformitate cu art. 169 din Legea învățământului nr. 84/1995, republicată, art. 8 din Legea nr. 268/2001 privind privatizarea societăților comerciale ce dețin în administrare terenuri proprietate publică și privată a statului cu destinație agricolă și înființarea Agenției Domeniilor Statului sau art. 23 alin. (4) din Legea nr. 1/2000 pentru reconstituirea dreptului de proprietate asupra terenurilor agricole și celor forestiere, solicitate potrivit prevederilor Legii fondului funciar nr. 18/1991 și ale Legii nr. 169/1997, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 4. — Fermele didactice beneficiază de toate prevederile legislației în vigoare privind subvențiile, creditarea și

alte facilități asigurate de stat agenților economici din agricultură și silvicultură, inclusiv fonduri de investiții.

Art. 5. — (1) Înființarea de loturi didactice experimentale și ferme didactice se aprobă de consiliul de administrație al unității de învățământ, cu avizul inspectoratului școlar și al consiliului local.

(2) Organizarea fermei didactice se face cât mai aproape posibil de sediul unității școlare.

CAPITOLUL II

Organizarea fermei didactice

SECȚIUNEA 1

Baza materială

Art. 6. — (1) Veniturile fermei didactice constituie venituri extrabugetare ale unității de învățământ.

(2) Ferma didactică ține o evidență contabilă pentru activitatea proprie și utilizează contul bancar pentru venituri extrabugetare al unității de învățământ, în conformitate cu principiile și forma de organizare a societăților agricole.

Art. 7. — (1) Suprafața fermei didactice este de minimum 5 ha.

(2) Suprafețele minime ale loturilor didactice experimentale sunt prevăzute în art. 169 alin. (1) din Legea învățământului nr. 84/1995, republicată.

Art. 8. — Ferma didactică poate avea următoarele componente:

a) colecții biologice: fitotehnică, ampelografică, zootehnică, legumicolă, pomicolă, cu scop pur didactic;

b) sector vegetal de producție pentru principalele plante de cultură din zonă, dar și pentru extinderea unor culturi (plante medicinale, tutun, hamei, sofranel și altele), culturi furajere pentru sectorul zootehnic, culturi legumicole, pomicole și floricole;

c) parc de mașini și utilaje agricole specifice activității și sector de mecanizare compus din ateliere de reparații și întreținere;

d) sector de creșterea animalelor, inclusiv creșterea păsărilor, albinelor, viermilor de mătase, peștilor și animalelor mici specifice zonei;

e) sectoare pentru prelucrarea produselor agricole: lăptărie, carmangerie, fabricarea conservelor etc.;

f) alte tipuri de loturi experimentale.

Art. 9. — Ferma didactică poate utiliza sisteme intensive sau ecologice de producție — sere, solarii, culturi irigate, culturi tehnice, plante medicinale și altele.

Art. 10. — Efectivul de animale în ferma didactică nu va depăși 3 UVM (unități vită mare) pentru un hectar de teren cultivat cu plante furajere.

SECȚIUNEA a 2-a

2.1. Încadrarea cu personal a fermei didactice

Art. 11. — (1) Activitățile din ferma didactică sunt coordonate prin extindere de atribuții de către directorul sau directorul adjunct al unității de învățământ.

(2) Ferma didactică are următoarea structură de personal:

a) șef de fermă — inginer sau subinginer de specialitate, în subordinea directorului sau directorului adjunct al unității de învățământ;

b) tehnician de fermă, dacă suprafața fermei depășește 50 ha sau 100 UVM, în subordinea șefului de fermă;

c) economist (contabil), în subordinea contabilului-șef de la unitatea de învățământ sau, după caz, a directorului/directorului adjunct;

d) muncitori calificați și necalificați, pentru deservirea sectoarelor de activitate, normați conform normativelor în vigoare.

2.2. Salarizarea personalului fermei didactice

Art. 12. — Salarizarea personalului fermei didactice se face astfel:

a) șeful de fermă — conform anexei nr. IV/8 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 24/2000 privind sistemul de stabilire a salariilor de bază pentru personalul contractual din sectorul bugetar, cu modificările ulterioare, beneficiază de o indemnizație de conducere echivalentă cu cea pentru funcția de șef de serviciu;

b) tehnicianul de fermă — conform anexei nr. IV/8 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 24/2000, cu modificările ulterioare;

c) economistul (contabilul) — conform anexei nr. V/2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 24/2000, cu modificările ulterioare;

d) muncitorii calificați și necalificați — conform anexei nr. V/2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 24/2000, cu modificările ulterioare.

SECȚIUNEA a 3-a

Atribuțiile personalului

Art. 13. — Atribuțiile directorului sau directorului adjunct al unităților de învățământ care dețin loturi experimentale sau fermă didactică se completează cu următoarele:

a) reprezintă ferma în relația cu terți;

b) coordonează întreaga activitate din fermă și răspunde pentru buna funcționare a acesteia;

c) răspunde de elaborarea planului de producție și a bugetului de venituri și cheltuieli, pe care le prezintă spre aprobare consiliului de administrație al unității de învățământ;

d) avizează bilanțurile contabile trimestriale și anuale întocmite de contabilul-șef al unității de învățământ;

e) răspunde de necesitatea, oportunitatea și legalitatea angajării și utilizării creditelor bugetare, în limita și cu destinația aprobate prin bugetul propriu;

f) numește și eliberează din funcție personalul fermei didactice, în condițiile legii;

g) raportează trimestrial consiliului de administrație despre problemele din fermă, despre modul cum se realizează planul de producție întocmit de șeful de fermă;

h) identifică sursele de finanțare, încheierea programelor de parteneriat necesare desfășurării în bune condiții a activității fermei didactice;

i) urmărește realizarea în bune condiții a activității practice a elevilor;

j) urmărește perfecționarea cadrelor didactice de specialitate și a personalului fermei;

k) aplică sancțiuni personalului nedidactic din fermă.

Art. 14. — Șeful de fermă:

a) întocmește, urmărește și răspunde de planul de producție, după avizarea acestuia de către director/director adjunct și aprobarea de către consiliul de administrație al unității de învățământ;

b) alege tehnologiile specifice fiecărui sector;

c) organizează și răspunde de derularea activităților din fermă;

d) întocmește fișele posturilor pentru toți responsabilii de sectoare și muncitorii fermei;

e) este obligat să examineze anual fișele posturilor, propunând modificările necesare;

f) coordonează și dirijează direcțiile de valorificare a producției;

g) umărește derularea programului de lucru și evaluează activitatea fiecărui angajat, propunând directorului/directorului adjunct sancționarea sau stimularea acestora;

h) raportează periodic consiliului de administrație despre problemele care apar în fermă;

i) urmărește înregistrarea corectă a producției în documentele de evidență primară din punct de vedere cantitativ, valoric și, după caz, calitativ;

j) stabilește, pe baza consultării cu directorul/directorul adjunct:

1. cantitățile de semințe, material săditor, pesticide, îngrășăminte chimice și alte materii și materiale;

2. structura sectorului de creștere a animalelor și al altor loturi experimentale;

k) asigură derularea acțiunilor de aprovizionare;

l) răspunde de respectarea normelor de protecția muncii, prevenirea și stingerea incendiilor și a protecției mediului înconjurător;

m) răspunde de gestionarea bunurilor mobile și imobile ale fermei didactice.

Art. 15. — Economistul (contabilul):

a) este în subordinea contabilului-șef al unității de învățământ;

b) asigură întocmirea părții din proiectul bugetului de venituri și cheltuieli al unității de învățământ, aferente fermei didactice, și o înaintează spre aprobare;

c) după aprobarea bugetului de venituri și cheltuieli, răspunde de executarea acestuia, cu respectarea dispozițiilor legale în domeniu;

d) răspunde de organizarea și ținerea la zi a contabilității și prezentarea la termen a situației financiare;

e) urmărește modul de utilizare a fondurilor bănești, realizarea veniturilor și informează consiliul de administrație despre disfuncționalitățile sesizate;

f) organizează și execută inventarierea anuală a mijloacelor din dotare;

g) face propuneri pentru casări sau înlocuiri de bunuri materiale din fermă;

h) nu acordă viză de control preventiv pentru activitatea sa.

Art. 16. — Tehnicianul de fermă:

a) răspunde, în concordanță cu sarcinile de serviciu, alături de șeful fermei, de realizarea planului de producție;

b) răspunde de aplicarea tehnologiilor adoptate pentru fiecare produs și proces de producție din fermă;

c) răspunde de asigurarea condițiilor normale pentru derularea activității de instruire practică a elevilor.

Art. 17. — (1) Fișele posturilor pentru personalul fermei didactice se aprobă în consiliul de administrație al unității de învățământ.

(2) Atribuțiile prevăzute mai sus corespunzătoare posturilor pentru personalul fermei didactice se detaliază și se completează în fișele posturilor.

CAPITOLUL III

Funcționarea fermei didactice

Art. 18. — Activitatea fermei se bazează pe un plan de producție elaborat de șeful fermei și aprobat de consiliul de administrație al unității de învățământ.

Art. 19. — (1) Șeful de fermă împreună cu profesorii de specialitate asigură funcționalitatea fiecărui sector al fermei didactice necesar instruirii practice pentru obiectele de specialitate.

(2) Șeful de fermă împreună cu cadrele didactice de specialitate asigură efectuarea instructajului de protecția muncii.

Art. 20. — Elevii desfășoară activitățile din ferma didactică sub îndrumarea și supravegherea cadrelor didactice de specialitate.

Art. 21. — Valorificarea produselor vegetale și animaliere din ferma didactică se face, în condițiile legii, prin cantina școlară sau pe piața liberă. Cantina școlară beneficiază de produsele fermei, după nevoie, la prețul fermei.

Art. 22. — Unitatea școlară, prin ferma didactică, poate executa lucrări agricole și servicii la terți.

Art. 23. — În scopul exploatării terenului agricol unitatea școlară poate încheia contracte de asociere sau parteneriate cu agenți economici.

Art. 24. — (1) Procesul de dezvoltare al fermei didactice este un obiectiv permanent al unității de învățământ și se realizează prin investiții din surse de la bugetul de stat sau de la bugetul consiliului local, din venituri proprii și alte surse.

(2) Ministerul Agriculturii, Alimentației și Pădurilor, prin structurile de specialitate de la nivelul unităților administrativ-teritoriale, sprijină, prin mijloace specifice, activitatea fermelor didactice.

Art. 25. — Dezvoltarea fermei are drept scop perfecționarea deprinderilor practice necesare elevilor în profilul de bază sau înrudit al unității de învățământ pentru asigurarea formării profesionale într-o meserie/specializare.

Art. 26. — (1) Veniturile realizate în fermă sunt utilizate pentru acoperirea cheltuielilor de personal, a cheltuielilor materiale, de servicii și de capital ale unității de învățământ, cu prioritate a celor ale fermei didactice.

(2) Veniturile obținute de către unitățile de învățământ din activitatea fermelor și loturilor didactice experimentale sunt scutite de T.V.A., în conformitate cu dispozițiile art. 9 alin. (1) lit. e) din Legea nr. 345/2002 privind taxa pe valoarea adăugată.

Art. 27. — În planul de dezvoltare instituțională a unităților de învățământ se cuprind și obiective privind dezvoltarea fermei didactice.

CAPITOLUL IV

Dispoziții finale

Art. 28. — (1) Prezentul regulament se aplică în unitățile de învățământ preuniversitar care îndeplinesc condiția de la art. 7.

(2) Directorii unităților de învățământ care dețin loturi didactice experimentale cu o suprafață mai mică de 5 ha desemnează persoana care răspunde de activitățile desfășurate pe acestea.

(3) Pentru desfășurarea activităților pe loturile didactice experimentale se pot angaja persoane cu contract de prestări servicii sau ca muncitori sezonieri.

(4) Plata persoanelor prevăzute la alin. (3) se face din veniturile proprii ale unității de învățământ.

(5) Pentru coordonarea activității de pe loturile didactice experimentale deținute de către unitățile de învățământ gimnazial și liceele pedagogice se vor desemna, de regulă, și cadre didactice de specialitate — biologie, educație tehnologică.

(6) Veniturile obținute din valorificarea produselor obținute pe loturile didactice experimentale se utilizează în conformitate cu prevederile art. 26.

Art. 29. — Prezentul regulament se aplică unităților de învățământ preuniversitar care fac parte din sistemul național de învățământ.

MINISTERUL DEZVOLTĂRII ȘI PROGNOZEI

ORDIN**pentru modificarea anexei nr. 1 la anexa la Ordinul ministrului dezvoltării și prognozei nr. 292/2001 pentru aprobarea Procedurilor privind implementarea, monitorizarea și evaluarea unor programe de dezvoltare**

În temeiul prevederilor art. 6 alin. (6) din Hotărârea Guvernului nr. 758/2002 privind organizarea și funcționarea Ministerului Dezvoltării și Prognozei,

ministrul dezvoltării și prognozei emite prezentul ordin.

Art. I. — Punctul (2) din anexa nr. 1 la anexa la Ordinul ministrului dezvoltării și prognozei nr. 292/2001 pentru aprobarea Procedurilor privind implementarea, monitorizarea și evaluarea unor programe de dezvoltare, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 633 și 633 bis din 9 octombrie 2001, se modifică după cum urmează:

„(2) Tabel privind bugetele programelor:

Capitolele bugetului	Buget anual			Buget total (2)+(3)+(4)
	aprobat 2001	aprobat 2002	estimat 2003	
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)
1. AJUTOARE FINANCIARE NERAMBURSABILE PENTRU BENEFICIARI				
Programul „Dezvoltarea Regiunii Nord-Est“	0	229.194.255.206	65.996.737.000	295.190.992.206
Programul „Dezvoltarea județului Hunedoara“	0	69.930.039.206	53.077.315.000	123.007.354.206
Programul „Dezvoltarea județului Alba“	0	54.500.442.351	16.914.315.000	71.414.757.351
Programul „Dezvoltarea județului Tulcea“	0	39.341.872.516	57.914.314.000	97.256.186.516
Programul „Dezvoltarea județului Giurgiu“	0	59.696.963.043	57.714.314.000	117.411.277.043
Programul „Dezvoltarea județului Caraș-Severin“	0	49.829.445.288	33.714.315.000	83.543.760.288
2. ASISTENȚĂ TEHNICĂ PENTRU IMPLEMENTAREA ȘI MONITORIZAREA PROGRAMULUI				
Programul „Dezvoltarea Regiunii Nord-Est“				
2a — pentru ADR	2.042.577.541	805.744.794	2.000.000.000	4.848.322.335
2b — pentru MDP	85.685.459	0	0	85.685.459
TOTAL ASISTENȚĂ	2.128.263.000	805.744.794	2.000.000.000	4.934.007.794
Programul „Dezvoltarea județului Hunedoara“				
2a — pentru ADR	1.000.000.000	69.960.794	1.000.000.000	2.069.960.794
2b — pentru MDP	85.685.000	0	0	85.685.000
TOTAL ASISTENȚĂ	1.085.685.000	69.960.794	1.000.000.000	2.155.645.794
Programul „Dezvoltarea județului Alba“				
2a — pentru ADR	2.000.000.000	499.557.649	1.000.000.000	3.499.557.649
2b — pentru MDP	85.685.000	0	0	85.685.000
TOTAL ASISTENȚĂ	2.085.685.000	499.557.649	1.000.000.000	3.585.242.649
Programul „Dezvoltarea județului Tulcea“				
2a — pentru ADR	1.200.000.000	658.127.484	800.000.000	2.658.127.484
2b — pentru MDP	85.686.000	0	0	85.686.000
TOTAL ASISTENȚĂ	1.285.686.000	658.127.484	800.000.000	2.743.813.484
Programul „Dezvoltarea județului Giurgiu“				
2a — pentru ADR	1.200.000.000	303.036.957	1.000.000.000	2.503.036.957
2b — pentru MDP	85.686.000	0	0	85.686.000
TOTAL ASISTENȚĂ	1.285.686.000	303.036.957	1.000.000.000	2.588.722.957
Programul „Dezvoltarea județului Caraș-Severin“				
2a — pentru ADR	600.000.000	170.554.712	600.000.000	1.370.554.712
2b — pentru MDP	85.685.000	0	0	85.685.000
TOTAL ASISTENȚĂ	685.685.000	170.554.712	600.000.000	1.456.239.712
TOTAL BUGET				
alocat pentru Programul „Dezvoltarea Regiunii Nord-Est“	2.128.263.000	230.000.000.000	67.996.737.000	300.125.000.000

(1)	(2)	(3)	(4)	(5)
TOTAL BUGET				
alocat pentru Programul „Dezvoltarea județului Hunedoara“	1.085.685.000	70.000.000.000	54.077.315.000	125.163.000.000
TOTAL BUGET				
alocat pentru Programul „Dezvoltarea județului Alba“	2.085.685.000	55.000.000.000	17.914.315.000	75.000.000.000
TOTAL BUGET				
alocat pentru Programul „Dezvoltarea județului Tulcea“	1.285.686.000	40.000.000.000	58.714.314.000	100.000.000.000
TOTAL BUGET				
alocat pentru Programul „Dezvoltarea județului Giurgiu“	1.285.686.000	60.000.000.000	58.714.314.000	120.000.000.000
TOTAL BUGET				
alocat pentru Programul „Dezvoltarea județului Caraș-Severin“	685.685.000	50.000.000.000	34.314.315.000	85.000.000.000“

Art. II. — Prezentul ordin va fi publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul dezvoltării și prognozei,
Gheorghe Romeo Leonard Cazan

București, 24 martie 2003.
Nr. 76.

SECRETARIATUL DE STAT
PENTRU PROBLEMELE REVOLUȚIONARILOR
DIN DECEMBRIE 1989

I N S T R U C Ț I U N I

privind trimiterea în tabere de odihnă a copiilor persoanelor prevăzute de Legea nr. 42/1990 pentru cinstirea eroilor-martiri și acordarea unor drepturi urmașilor acestora, răniților, precum și luptătorilor pentru victoria Revoluției din decembrie 1989

În conformitate cu prevederile art. 15 alin. (2) din Legea bugetului de stat pe anul 2003 nr. 631/2002 și ale art. 3 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 300/2001 privind reorganizarea și funcționarea Secretariatului de Stat pentru Problemele Revoluționarilor din Decembrie 1989,

secretarul de stat al Secretariatului de Stat pentru Problemele Revoluționarilor din Decembrie 1989 emite prezentele instrucțiuni.

Art. 1. — Prezentele instrucțiuni se aplică copiilor persoanelor prevăzute de Legea nr. 42/1990 pentru cinstirea eroilor-martiri și acordarea unor drepturi urmașilor acestora, răniților, precum și luptătorilor pentru victoria Revoluției din decembrie 1989, cu modificările și completările ulterioare, în vederea trimiterii în tabere școlare în vacanțele anului 2003.

Art. 2. — Programul privește exclusiv trimiterea în tabere școlare organizate de către Agenția Națională a Taberelor și Turismului Școlar în spațiile aparținând acesteia sau agreate de aceasta.

Art. 3. — Sumele reprezentând valoarea serviciilor prestate de tabere în favoarea celor prevăzuți la art. 1 sunt suportate din bugetul Secretariatului de Stat pentru Problemele Revoluționarilor din Decembrie 1989, aprobat pe anul 2003, în cuantum de 2.000.000 lei/copil/sejur, pentru un număr de până la 3.500 de copii.

Art. 4. — (1) Pentru ducerea la îndeplinire a prezentului program se încheie Protocolul privind trimiterea în tabere de odihnă a copiilor persoanelor prevăzute de Legea nr. 42/1990 pentru cinstirea eroilor-martiri și acordarea unor drepturi urmașilor acestora, răniților, precum și luptătorilor pentru victoria Revoluției din decembrie 1989, cu modificările și completările ulterioare, prezentat în anexă, încheiat între Secretariatul de Stat pentru Problemele Revoluționarilor din Decembrie 1989 și Agenția Națională a Taberelor și Turismului Școlar, denumit în continuare *Protocol*.

(2) Obligațiile Secretariatului de Stat pentru Problemele Revoluționarilor din Decembrie 1989 sunt cele prevăzute în

Protocol și au ca obiect organizarea acestui program prin verificarea cererilor, avizarea acestora, instruirea și controlul organizatorilor de grupuri asupra obligațiilor ce le revin, controlul modului de realizare a atribuțiilor proprii de către Agenția Națională a Taberelor și Turismului Școlar, verificarea și plata cheltuielilor facturate.

(3) Obligațiile Agenției Naționale a Taberelor și Turismului Școlar sunt cele prevăzute în Protocol și în normele interne ale instituției, iar responsabilitățile personalului didactic care își desfășoară activitatea în tabere școlare sau care conduc excursii, expediții școlare ori alte activități de timp liber sunt cele stabilite de acestea.

Art. 5. — Obligațiile părinților sau organizatorilor de grupuri, necuprinși în cadrul personalului didactic al Agenției Naționale a Taberelor și Turismului Școlar, care doresc participarea la tabere, rezidă din prevederile Protocolului.

Art. 6. — Nu vor fi avizate:

— cererile depuse cu întârziere față de datele prevăzute în Protocol;

— cererile incomplete, respectiv necompletate așa cum se stabilește în Protocol;

— cererile persoanelor care nu sunt prevăzute de Legea nr. 42/1990. În cazul în care în tabelele prezentate de organizatorii de grupuri sunt înscrise și persoane ce nu sunt prevăzute de Legea nr. 42/1990, cu modificările și completările ulterioare, Secretariatul de Stat pentru Problemele Revoluționarilor din Decembrie 1989 va aviza cererea numai pentru persoanele îndreptățite, numele persoanelor neîndreptățite fiind expres înscrise în aviz.

Art. 7. — Anexa face parte integrantă din prezentele instrucțiuni.

Art. 8. — Prezentele instrucțiuni intră în vigoare la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Secretarul de stat al Secretariatului de Stat
pentru Problemele Revoluționarilor din Decembrie 1989,
Vasile Emilian Cutean

București, 21 februarie 2003.
Nr. 1.113.

ANEXĂ

PROTOCOL

privind trimiterea în tabere de odihnă a copiilor persoanelor prevăzute de Legea nr. 42/1990 pentru cinstirea eroilor-martiri și acordarea unor drepturi urmașilor acestora, răniților, precum și luptătorilor pentru victoria Revoluției din decembrie 1989

Secretariatul de Stat pentru Problemele Revoluționarilor din Decembrie 1989, reprezentat prin domnul secretar de stat Vasile Emilian Cutean, și Agenția Națională a Taberelor și Turismului Școlar, reprezentată prin doamna director general Riana Nicolae, au convenit următoarele:

Art. 1. — În vacanțele școlare ale anului 2003, în special în vacanța de vară, cele două părți vor conlucra pentru realizarea în comun a programului de cuprindere în tabere de odihnă, organizate în spațiile aparținând Agenției Naționale a Taberelor și Turismului Școlar sau agreate de aceasta, a copiilor persoanelor prevăzute de Legea nr. 42/1990 pentru cinstirea eroilor-martiri și acordarea unor drepturi urmașilor acestora, răniților, precum și luptătorilor pentru victoria Revoluției din decembrie 1989, cu modificările și completările ulterioare, preșcolari, elevi sau studenți, care urmează cursurile învățământului de stat sau celui acreditat, conform legii.

Art. 2. — Agenția Națională a Taberelor și Turismului Școlar, prin agențiile teritoriale ale taberelor și turismului școlar, va asigura cuprinderea în tabere școlare a copiilor menționați la art. 1.

Părinții sau organizatorii de grupuri care doresc participarea copiilor menționați la art. 1 în tabere se vor prezenta la agențiile teritoriale ale taberelor și turismului școlar pentru a alege tabăra, perioada și pentru a afla costul acesteia și apoi, cu cel puțin 15 zile lucrătoare înainte de plecarea în tabără, la Secretariatul de Stat pentru Problemele Revoluționarilor din Decembrie 1989, după cum urmează:

a) părinții, cu o cerere în care sunt specificate tabăra, perioada, costul acesteia, numele și prenumele părintelui, numărul certificatului care atestă calitatea de beneficiar al Legii nr. 42/1990, cu modificările și completările ulterioare, numele și prenumele copilului și data nașterii copilului;

b) organizatorii de grupuri, cu o cerere în care sunt specificate tabăra, perioada și costul acesteia, însoțită de un tabel care va conține: numele și prenumele părinților, numărul certificatului care atestă calitatea prevăzută de Legea nr. 42/1990, numele și prenumele copilului și data nașterii copilului.

La cererea Secretariatului de Stat pentru Problemele Revoluționarilor din Decembrie 1989, beneficiarii Legii nr. 42/1990 vor prezenta pe lângă cele prevăzute la

alineatul precedent și alte documente necesare (adeverință de școlarizare în cadrul învățământului acreditat conform legii, hotărâri judecătorești, anchete sociale etc.).

Secretariatul de Stat pentru Problemele Revoluționarilor din Decembrie 1989 va transmite agențiilor teritoriale ale taberelor și turismului școlar avizul, în cel mult cinci zile de la înregistrarea cererii.

Art. 3. — Secretariatul de Stat pentru Problemele Revoluționarilor din Decembrie 1989 va asigura finanțarea cheltuielilor legate de întreținerea persoanelor enumerate la art. 1, transmitând agențiilor teritoriale ale taberelor și turismului școlar sumele reprezentând cheltuielile prilejuite de serviciile acordate de tabără, conform art. 2 alin. 4. Pentru aceasta agențiile teritoriale ale taberelor și turismului școlar vor transmite în maximum 15 zile, dar nu mai târziu de 19 decembrie 2003, factura cheltuielilor.

Sumele facturate se vor vira de către Secretariatul de Stat pentru Problemele Revoluționarilor din Decembrie 1989, în termen de maximum 15 zile de la primirea facturii și anexei.

Pentru copiii cuprinși în tabelele care nu au avizul Secretariatului de Stat pentru Problemele Revoluționarilor din Decembrie 1989 și care totuși beneficiază de serviciile de tabără, cheltuielile nu vor fi decontate și vor fi suportate de către părinții acestora.

În cazul în care părinții optează pentru o tabără care presupune cheltuieli mai mari decât subvenția de 2.000.000 lei/copil/sejur, suportată de Secretariatul de Stat pentru Problemele Revoluționarilor din Decembrie 1989, aceștia vor achita diferența agențiilor teritoriale ale taberelor și turismului școlar.

Art. 4. — Orice modificare a prezentului protocol se face cu acordul ambelor părți, iar neînțelegerile se vor rezolva pe cale amiabilă.

Art. 5. — Prezentul protocol se încheie în 2 (două) exemplare, câte unul pentru fiecare parte.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, str. Izvor nr. 2-4, Palatul Parlamentului, sectorul 5, București, cont nr. 2511.1-12.1/ROL Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București și nr. 5069427282 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București (alocat numai persoanelor juridice bugetare).

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1, bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 411.58.33 și 411.97.54, tel./fax 410.77.36.

Tiparul : Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, tel. 490.65.52, 335.01.11/2178 și 402.21.78, E-mail: marketing@ramo.ro, Internet: www.monitoruloficial.ro
